

РЕШЕНИЕ

№ 4579

гр. София, 12.08.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 45 състав,
в публично заседание на 06.08.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Елица Райковска

при участието на секретаря Елеонора М Стоянова, като разгледа дело номер **2891** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от АПК във връзка с чл. 118, ал.1 от КСО.

АССГ е сезиран с жалба от Б. Г. П. срещу решение № 1040-21-186/20.02.2020 г. на Директора на ТП на НОИ С. град. Излага съображения за незаконосъобразност на акта и моли същият да бъде отменен като такъв. Претендира разноски.

Ответникът оспорва жалбата и моли да бъде отхвърлена. Претендира юрисконсултско възнаграждение. Представя подробни писмени бележки.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-ГРАД след като обсъди доводите на страните и прецени представените по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

С атакуваното решение от 20.02.2020 г. е прието, че С. транс-17 Е. и Моят дом Е. не са извършвали дейност, не са имали реални договори с лицата, за които е отразено, че имат сключени трудови договори с тях, поради което и жалбоподателят П. не е имал право да получи парично обезщетение по чл. 40, ал. 1 от КСО за м. 05.2017-м.01.2018 г. вкл. С тези мотиви Директорът на ТП на НОИ С. град е потвърдил издаденото разпореждане от 23.12.2019 г. /л. 95/, с което е разпоредено на Б. П. да възстанови добросъвестно полученото парично обезщетение поради общо заболяване, парично обезщетение при трудова злополука за периода 09.05.2017-10.02.2018 г. на основание чл. 114, ал. 2, т. 2 и чл. 114, ал. 3 от КСО в размер на 7061,89 лева.

Във връзка със сигнал, заведен в ИА Главна инспекция по труда /ГИТ/, е постъпило писмо от 28.06.2018 г. /л. 28/, с което ГИТ информира ТД на НАП С. град, че

контролните органи на ГИТ са упражнили правомощията си по чл. 404, ал. 1, т. 11 от КТ, тъй като е установено, че няма доказателства за съществуване на трудови правоотношения на посочените в писмото лица с изброените в него дружества.

На Моят дом 3 Е. е извършена проверка, за което е съставен констативен протокол от 30.04.2019 г. /л. 22/. В него е посочено, че ГИТ е заличила подадените от осигурителя уведомления по чл. 62, ал. 5 от КТ за 19 лица, поради липса на доказателства за съществуване на трудови правоотношения. До Моят дом 3 Е. е изпратено съобщение по чл. 110, ал. 4 от КСО от 02.05.2019 г. чрез поставянето му на таблото за обявления в ТП на НОИ С. град.

На С. Т.-17 Е. също е извършена проверка, за което е съставен констативен протокол от 30.04.2019 г. /л. 25/ със сходни констатации като тези, касаещи и другото проверявано дружество. Поставено е съобщение от 14.06.2019 г. по реда на чл. 110, ал. 4 от КСО /л. 27/.

На 04.06.2019 г. до ТП на НОИ С. град е изпратено писмо от ЦУ на НАП /л. 31/ с приложен подробен доклад относно извършените проверки на изброени в него дружества /л. 32/, вкл. и на Моят дом 3 Е. и С. Т.-17 Е.. Подробно са описани извършените от органите на НАП процесуални действия и констатациите относно отделните дружества. Така, за С. Т.-17 Е. е посочено, че е регистрирано в ТР към АВп на 30.03.2017 г. с капитал 2 лева. Няма регистрация по ЗДДС. Няма подадена ГДД по чл. 92 от ЗКПО за 2017 г., нито подаден ГФО в АВп. Съгласно справки в дневниците за покупки и продажби е установено, че за периода 30.03.2017-28.02.2019 г. покупки и продажби не са извършвани. Към датата на проверката дружеството има задължения в размер на 117 890,94 лева, представляващи задължителни осигурителни вноски. От създаването си дружеството не е превеждало към НАП никакви суми за осигурителни фондове. Няма притежавани активи. Към момента на проверката всички трудови договори са прекратени. Управителят и собственик А. С. не е намерен на известните адреси. За част от периода, в който е бил търсен, е установено, че същият е бил в Затвора [населено място] дол. Извършени са проверки на лицата, за които се сочи да са назначени по трудови договори.

Аналогични са и констатациите в доклада за Моят дом 3 Е. /л. 40/. Установено е, че едноличният собственик и управител на капитала на дружеството е напуснал РБ на 27.08.2018 г. и няма данни да е влизал обратно в РБ.

Горните констатации се потвърждават и от допълнително изисканите от съда документи, постъпили от ТД на НАП С. относно двете дружества /в приложенията към делото/. Видно от придружителните писма на НАП за Моят дом 3 Е. липсват данни за регистрирани фискални устройства и за регистрация по ЗДДС /л. 198/. За С. транс 17 Е. няма данни за подадени дневници за покупки и продажби, като дружеството не е регистрирано по ЗДДС, няма регистрирани фискални устройства, няма декларирани търговски обекти /л. 201/. Информацията за С. транс 17 Е. е отразена в протокол от 26.03.2019 г. /л. 14 от прил. 3/. От дневниците за продажби на С. транс 17 Е. се установява, че същото не е извършвало продажби през 2017 и 2018 г. /л. 21 от прил. 3/. С. транс 17 Е. няма стопански обекти, няма публикувани ГФО за 2017 и 2018 г., няма регистрирано фискално устройство, не разполага с ДМА. Приобщени са и другите документи във връзка с извършената на С. транс 17 Е. проверка от органите на НАП /прил. 3/.

Същата фактическа обстановка се установява и в приложения протокол за извършена проверка по отношение на Моят дом 3 Е. от 17.12.2018 г. /л. 421 и пред. от

приложение 1/, в който е вписано, че управителят е напуснал РБ на 27.08.2018 г. и няма данни да се е връщал, дружеството няма офис, не е открито на адреса по седалището му. Изискана е информация от лицата, за които се твърди да са назначени на трудови договори в дружеството /в приложение 1/. Същата е обобщена в протокола от 17.12.2018 г. /л. 417 и пред. от прил. 1/. От повечето лица отговори не са постъпили, но на практика никое от тях не посочва да е било в реални трудови правоотношения с Моят дом 3 Е., като М. А. изрично отрича този факт /л. 275 и пред. от прил. 1/.

Моят дом 3 Е. има задължения в големи размери за вноски за здравно осигуряване и ДОО, видно от справка за задължения на дружеството /приложение 1/.

В цялост е приложен докладът на НОИ от 28.02.2018 г. /л. 211 и пред. от прил. 2/. Същият съдържа подробна справка относно дружествата, лицата, посочени като служители в тях, издадените болнични листа, лечебните заведения, респ. лекарите /едни и същи комисии по ТЕЛК/, които са ги издали и пр. Установено е, че към 16.02.2018 г. задълженията на проверяваните дружества към фондовете на ДОО са в общ размер на 567 025,09 лева, а реално получените парични обезщетения за временна неработоспособност – 394 883,13 лева /л. 95 от прил. 2/.

Представени са болнични листа на Б. Г. П. /л. 43 и сл./, както следва: от 10.05.2017 с диагноза: Навяхване и разтягане на ставните връзки на глезена и отпуск от 30 календарни дни; от 08.06.2017 г. отново за 30 календарни дни със същата диагноза; от 05.07.2017 отново за 30 дни със същата диагноза; идентична е ситуацията с болничните листа от 07.08.2017, 13.09.2017, и 11.10.2017 г., като така описаните болнични листа са по два броя, за всеки от отбелязаните работодатели – съответно Моят дом 3 Е. и С. транс-17 Е..

Следващият болничен лист от 13.12.2017 г. /л. 55/, издаден на Б. Г. П. отново за 30 дни с домашен режим на лечение, е с диагноза: увреждания на лумбо-сакралните коренчета, неклассифицирани другаде. И този болничен лист е в два идентични екземпляра /с единствената разлика в номера на листа/ съответно за пред Моят дом 3 Е. и С. трнас-17 Е.. Идентична е и ситуацията с болничния лист от 12.01.2018 г. /л. 57 и л. 58/.

Представена е справка ведно с номера на банковата сметка за изплатените по банковата сметка на Б. П. обезщетения по обсъдените болнични листа /л. 59 и сл./.

Приложени са доказателства за компетентност на органа, издал атакуваното по административен ред разпореждане /л. 74 и сл./.

С оглед обстоятелството, че в жалбата на П. до съда неправилно е било посочено презимето на жалбоподателя, с определение от 25.06.2020 г. /л. 84/ съдът е отменил хода на устните състезания от 11.06.2020 г., като е конституирал жалбоподателя с правилните му три имена след извършена служебна справка в ЕСГРАОН /л. 83/ и в съдебно заседание на 09.07.2020 г. наново е приел всички доказателства. В молба от 02.07.2020 г. /л. 131/ жалбоподателят потвърждава, че трите му имена са именно Б. Г. П.. С оглед многобройните възражения в жалбата на П., от съда са изискани допълнителни документи от различни държавни органи с цел проверка на установените от органите на НОИ обстоятелства.

От ответника е изпратена справка на трудовите договори за 2017 и 2018 г. на лицата, служители на Моят Дом 3 Е. /л. 97 и сл./.

Всички лица са назначени на длъжности Ръководител, в частност Ръководител финансов отдел, ръководител набиране на

персонал, ръководител отдел складово стопанство /почти всички лица са на тази длъжност/ със заплати от 2300 до 2600 лева. Всички назначени лица за почти целия период на действие на трудовите им договори са получавали обезщетение от НОИ въз основа на представени болнични листа /л. 104 и сл./.

Идентична е ситуацията със служителите на С. Т.-17 Е., назначени на същите длъжности, със сходни заплати и отново в периода 2017-2018 г., видно от приложената от ответника справка на трудовите договори /л. 110/, вкл. и по отношение на ползването на отпуск поради заболяване за целия период на трудовите им договори със сходни диагнози, най-масовата от които е „Навяхване и разтягане на ставните връзки „/л. 116 и сл./.

От Изпълнителна агенция Главна инспекция по труда /ИА ГИТ/ са постъпили документите, касаещи извършени проверки в С. транс 17 Е. и Моят дом 3 Е.. В протокол от 30.05.2018 г. /л. 143/ е посочено, че управителят на Моят дом 3 Е. не представя изискваните документи. Същият е открит на адреса му в [населено място]. От основаването си Моят дом 3 Е. не е сключвало трудови договори и не е развивало дейност, съгл. лично дадено сведение на управителя /л. 148/. Управителят на С. Т. 17 Е. не е открит. Не са установени офис или обект на дружеството /л. 134 и л. 170/. В протокола от 16.04.2020 г. /л. 170/ органите на ГИТ са посочили, че на адреса по седалище на С. Т. 17 Е. живее семейство Х., които не са чували нито за дружеството, нито за управителя С. /л. 180/. Последният е с адрес в [населено място], но изтърпява наказание в затвора в [населено място] дол. С. лично е декларирал, че няма представа относно случващото се със С. транс 17 Е., нито има спомен да е подписвал документи /л. 181/.

Аналогично сведение е дадено и от Б. Г. П. /л. 183/.

Приложено е уведомление за служебно заличаване на уведомления за сключени трудови договори в случаите на чл. 402, ал. 3 от КТ /л. 146 и л. 176/ по отношение на лицата, водещи си служители на двете дружества.

От ТД на НАП С. до ГИТ е изпратено писмо /л. 153/, в което е вписано, че Моят дом 3 Е. и С. Т. 17 Е. ведно с още 12 дружества нямат внасяни осигурителни вноски за 2017 и 2018 г., но имат подадени осигурителни декларации образец № 1.

Приложен е доклад от НОИ относно извършена проверка на въпросните дружества /л. 160/.

От БНБ е изпратено писмо с приложена справка за банковите сметки на П. /л. 191 и сл./.

От същата се установява, че за процесния период лицето има открита банкова сметка в У. Б. АД, като няма данни за упълномощени лица, които да се разпореждат със средствата по сметките на П..

Горната информация се потвърждава и от У. Б. АД, което в писмо от 09.07.2020 г. /л. 196/ посочва номера на банковата сметка на П. и обстоятелството, че за периода от откриването до закриването на сметката няма извършвани транзакции от лица, различни от титуляра.

Посочената от У. Б. АД банкова сметка е и заявената чрез Моят дом 3 Е. и С. Т. 17 Е. сметка в ТП на НОИ С. град за получаване на парични обезщетения за временна неработоспособност /л. 71 от прил. 2/.

Именно по банковата сметка в У. Б. АД са преведени обезщетенията от НОИ на П. във връзка с представените болнични листа /л. 59 и сл. от делото/.

От правна страна съдът намира следното:

Чл. 114, ал. 3 от КСО регламентира, че за възстановяване на сумите по ал. 1 и 2 длъжностното лице, на което е възложено ръководството на контрола по разходите на държавното обществено осигуряване в съответното териториално поделение на Националния осигурителен институт, или друго длъжностно лице, определено от ръководителя на поделението, издава разпореждане, което подлежи на доброволно изпълнение в 14-дневен срок от връчването му. В тези случаи не се съставя ревизионен акт за начет по чл. 110, ал. 1.

С оглед цитираната разпорежба и представените доказателства, от които е видно отсъствието на Е. Л. на 23.12.2019 г. – датата на издаване на разпореждането, както и с оглед т. III от заповед № 1015-21-228 от 23.06.2017 г., С. М. се явява компетентен орган да издаде същото /л. 74 и сл./.

Атакуваното решение също е издадено от компетентен орган съгл. чл. 117, ал. 1, т. 2, б. „д“ от КСО. При издаване му не са допуснати съществени нарушения на административнопроцесуалните правила.

Допуснатата явна фактическа грешка в презимето на лицето в решението на Директора на ТП на НОИ С. град от 20.02.2020 г. /което е посочено и в писмо на ответника от 26.06.2020 г. (л. 94)/ не представлява съществено нарушение на административнопроцесуалните правила, тъй като ЕГН и останалите данни за него съвпадат, поради което и не е нарушено правото на защита на П., което е упражнено надлежно посредством жалба до съда. Друг е въпросът, че тази фактическа грешка е само в мотивите на решението, а в диспозитива имената му са правилно изписани – Б. Г. П..

По отношение на материалната законосъобразност на атакувания административен акт:

Съгласно чл. 114, ал. 2, т. 2 от КСО добросъвестно получените суми за осигурителни плащания не подлежат на възстановяване от осигурените лица с изключение на следните случаи, в които възстановяването на сумите е без лихва до изтичането на срока за доброволно изпълнение: когато след изплащането им са представени нови документи или данни, които имат значение за определяне на правото, размера и срока на изплащане.

Съгласно чл. 40, ал. 1 от КСО осигурените лица за общо заболяване и майчинство имат право на парично обезщетение вместо възнаграждение за времето на отпуск поради временна неработоспособност и при трудоустрояване, ако имат най-малко 6 месеца осигурителен стаж като осигурени за този риск.

Легална дефиниция за понятието "осигурено лице" е дадена в §. 1, ал. 1, т. 3 от КСО (бр. 98 от 2016 г., в сила от 01.01.2017 г.), според която "осигурено лице" е физическо лице, което извършва трудова дейност, за която подлежи на задължително осигуряване по чл. 4 и чл. 4а, ал. 1 и за което са внесени или дължими осигурителни вноски; осигуряването на лицето, което е започнало трудова дейност съгласно чл. 10, продължава и през периодите по чл. 9, ал. 2, т. 1-3 и 5 от КСО. Съгласно чл. 10, ал. 1 от КСО осигуряването възниква от деня, в който лицата започват да упражняват трудова дейност по чл. 4 или чл. 4а, ал. 1 и за който са внесени или дължими осигурителни вноски и продължава до прекратяването ѝ.

Върховният административен съд многократно е постановявал, че от съдържанието на цитираното определение за осигурено лице следва, че едно от условията, на които е необходимо да отговаря лицето, за да се счита за осигурено, е да извършва трудова

дейност, за която подлежи на задължително осигуряване по чл. 4 от КСО (в този смисъл са решение № 314/2016 г. по а. д. № 3171/2015 г. на ВАС, решение № 211/2016 г. по а. д. № 3681/2015 г. на ВАС, решение № 292/11.01.2017 г. по а. д. № 14312/2015 г. на ВАС, решение № 220/2014 г. по а. д. № 12497/2013 г. на ВАС и други). Следователно наличието на трудов договор само по себе си не е достатъчно, за да възникне осигурително правоотношение с произтичащите от него права на обезщетение, тъй като липсва идентичност между трудовото и осигурителното правоотношение. Наличието на трудово правоотношение обикновено води до възникване на осигурително правоотношение, но не винаги. Изискването на законната разпоредба на КСО, съдържаща определението за "осигурено лице", е лицето да упражнява трудова дейност. Следователно лицето трябва да има сключен трудов договор и валидно възникнало трудово правоотношение, но и реално да осъществява трудова дейност в рамките на това правоотношение.

В горния смисъл е напр. и решение № 4901 от 27.04.2020 г. на ВАС по адм. д. № 6817/2019 г.

Доказателствената тежест за установяване на реално положение труд е на самото лице /така Решение № 2524 от 18.02.2020 г. на ВАС по адм. д. № 12220/2019 г./.. Такъв не е доказан от П.. Напротив, от съвкупната преценка на всички доказателства по делото /описани подробно във фактичката част на настоящото решение/ може да се направи извод, че двете дружества не са имали дейност, не са имали приходи, вкл. и за да могат да изплащат заплатите на всички назначени за периода 2017-2018 г. лица, като същевременно са генерирани задължения към бюджета на РБ за осигурителни вноски в особено големи размери /над 500 000 лева общо за всички проверявани дружества от органите на НОИ, ГИТ и НАП, действали по идентична схема/. С. транс 17 Е. и Моят дом 3 Е. са регистрирани в края на 2016 г., респ. в началото на 2017 г., съответно с капитал от 2 лева /видно от данните в ТР/. Няма доказателства дружествата да са разполагали с офис/магазин/търговски обект, където служителите да са изпълнявали реално дейността, за която се претендира да са назначени, няма регистрирани фискални устройства, няма отразени приходи в дневниците за продажби, няма регистрация по ДДС. Почти всички служители и на двете дружества /както и на другите проверявани/ в почти целия период, за който се твърди да са работили в тях /2017-2018 г./, са били в отпуск поради временна неработоспособност. Диагнозите им са сходни, а болничните листа са издадени от едни и същи ЛКК /Комисии по ТЕЛК/.

С управителя на Моят дом 3 Е. не е осъществен контакт от органите на НОИ и НАП, като същият е напуснал РБ през м. 08.2018 г. и няма данни да се е връщал. Органите на ГИТ са открили същия в [населено място], преди да напусне страната. В декларация от 12.04.2018 г. /л. 148/ е вписал, че Моят дом 3 Е. не е осъществявало дейност и няма назначени на трудови договори лица. И. бил получил пари от друг човек, за да основе фирмата. Управителят на С. транс 17 Е. е в затвора в [населено място] дол, като същият лично е подписал декларация, че не е назначавал служители в дружеството си и същото не е извършвало дейност. С. транс 17 Е. и неговият управител са непознати на адреса по седалище, на който живее сем. Х..

От всичко изложено може да се направи извод, че двете въпросни дружества,

както и другите проверявани от органите на НОИ, НАП и ГИТ, не са извършвали търговска дейност, респ. сочените за назначени на трудови договори лица, вкл. и жалбоподателят Б. Г. П., не са упражнявали реална трудова дейност.

Горните изводи са несъмнени и непротиворечиви, направени въз основа на извършени поотделно от органите на НОИ, НАП и ГИТ проверки, събраните от които доказателства, подробно описани във фактичката част на настоящото решение, изцяло си кореспондират, като не са налице такива, които да разколебават доказателствената им стойност с оглед направените в жалбата до съда от П. възражения. Описаните документи са официални такива и същите съгл. чл. 179 от ГПК имат обвързваща съда материална доказателствена сила.

Установените от посочените държавни органи гореописани факти са такива по см. на чл. 114, ал. 2, т. 2 от КСО, а именно след изплащането на обезщетенията на П. са представени нови документи или данни, които имат значение за определяне на правото му на обезщетение. А тези нови данни и документи касаят именно липсата на реално извършвана от дружествата дейност, липсата на реално положен труд от сочените за назначени лица, ползвали продължителни отпуски по болест, респ. получавали обезщетения от НОИ. Документите и данните са нови по см. на цитираната разпоредба, тъй като са след датите на получените от П. обезщетения по представените болнични листа за периода 09.05.2017-10.02.2018 г. Единствено разгледани и обсъдени в своята съвкупност събраните от НОИ, ГИТ и НАП доказателства установяват в цялост фактичката обстановка относно свързаността на проверяваните дружества, фиктивното регистриране на трудови договори на лица с висок осигурителен доход /повечето от тях регистрирани в две от въпросните дружества/ за периода 2017-2018 г., които лица са ползвали през периода на твърдяната трудова дейност в дружествата отпуск поради временна неработоспособност, за което лично те или други упълномощени от тях лица са получавали и обезщетения от НОИ, като подадените в НОИ болнични листа са издадени от едни и същи лекари, диагнозите се повтарят, като получените реални обезщетения са почти 400 000 лева, а формираните за по-малко от две години задължения към ДОО – над 500 000 лева. Всички описани доказателства водят до несъмнен извод, че дружествата са създадени с цел да се използват неправомерно средства от държавния бюджет за обезщетения, в частност, че по сключените с лицата трудови договори, вкл. и по претендираните от П. договори с Моят дом 3 Е. и С. транс 17 Е., последните не са извършвали реална трудова дейност. Доказателства в обратния смисъл няма.

След като реално не е осъществена трудова дейност от Б. П., не е възникнало осигурително правоотношение с произтичащите от него права на обезщетение, т. е. жалбоподателят не попада в кръга на осигурените лица по смисъла на чл. 10 от КСО и §. 1, ал. 1, т. 3 от ДР на КСО, тъй като не е налице една от предпоставките за възникване на правото на парично обезщетение поради общо заболяване. При това положение същият няма право на обезщетение за временна неработоспособност по чл. 40, ал. 1 от КСО.

Неоснователни са твърденията в жалбата, че не било доказано

жалбоподателят да е получил сумите, преведени му от НОИ във връзка с представените болнични листа. Налице са официални документи – справката от НОИ за преведените парични средства и номера на банковата сметка, по която това е направено, както и допълнително изисканите от съда от БНБ и от У. Б. АД доказателства относно банковата сметка на П. и нейния титуляр, респ. липсата на упълномощени лица, които да се разпореждат със средствата по нея. Информацията се потвърждава и в събраните от НАП документи. Всички те потвърждават номера на банковата сметка на жалбоподателя и удостоверяват липсата на други лица, които да могат да се разпореждат със средствата по банковата му сметка, по която са постъпили и сумите от НОИ. В., освен възражението в жалбата в тази насока, липсват конкретни твърдения да е имало друго лице, което да се е възползвало от преведените на жалбоподателя като обезщетение от НОИ парични средства, а дори и да имаше това биха били вътрешни взаимоотношения между П. и това трето лице.

При това положение неправомерно получените средства следва да бъдат възстановени от жалбоподателя.

Всички описани доказателства, установяващи липсата на реално положен труд от страна на П., са нови данни и документи по смисъла на чл. 114, ал. 2, т. 2 от КСО, което потвърждава, че са налице законовите предпоставки същият да възстанови получените парични средства от ДОО в общ размер от 7061,89 лева.

За пълнота на мотивите съдът намира, че обезщетенията са получени от П. недобросъвестно, доколкото добросъвестността при получаване на паричните обезщетения за безработица е в пряка причинна връзка с доказването на реално осъществена трудова дейност, съгл. решение на ВАС от 18.02.2020 по адм.д. № 12220/2019 г., каквато не се установи. Доколкото обаче в настоящото производство положението на жалбоподателя не може да бъде влошавано, то и наличието на недобросъвестност не би могло да доведе до промяна на крайния резултат по делото.

По изложените съображения жалбата се явява неоснователна и следва да бъде отхвърлена.

При този изход на спора в тежест на жалбоподателя остават направените от него разноски. Ответникът претендира разноски за юрисконсултско възнаграждение, поради което и на основание чл. 78 ГПК вр. чл. 37 от Закона за правната помощ вр. чл. 24 от Наредбата за заплащане на правната помощ, съгл. която възнаграждението по адм. дела е от 100 до 200 лева, жалбоподателят следва да му заплати юрисконсултско възнаграждение в размер на 100 лева.

Водим от горното АССГ

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на **Б. Г. П. с ЕГН [ЕГН]** срещу решение № 1040-21-186/20.02.2020 г. на Директора на ТП на НОИ С. град, с което е отхвърлена жалбата на П. срещу разпореждане № РВ-3-21-00696025/23.12.2019 г. на Ръководителя на контрола по разходите на

ДОО и същото е потвърдено.

ОСЪЖДА **Б. Г. П. с ЕГН [ЕГН], [населено място], [улица]**, да заплати на ТП-С. град на НОИ направените по делото разноси за юрисконсултско възнаграждение в размер общо на 100 лева.

Решението може да бъде обжалвано с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от получаването му.

СЪДИЯ: